

רשומות

ספר החוקים

17 בספטמבר 1954

166

י"ט באלול תשי"ד

עמוד

226	חוק לתיקון פקודת מס בולים, תשי"ד—1954.
232	חוק לתיקון פקודת בנין ערים, תשי"ד—1954.
234	חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי עגישה), תשי"ד—1954.

חוק לתיקון פקודת מס בולים, תשי"ד — 1954*

1. בסעיף 17 לפקודת מס בולים¹ (להלן — הפקודה), בסעיף קטן (1), במקום הפסוק „תשולם בתור קנס נוסף גם הריבית על המס הזה בשיעור של חמישה אחוזים לשנה מיום שבו קויים המסמך לראשונה עד הזמן שבו יהא סכום הריבית שווה לסכום המס שלא נפרע“ יבוא הפסוק „ישולם קנס נוסף בסכום השווה לסכום המס שלא נפרע“.
2. בסעיף 62 (2) לפקודה, במקומו „מס של יותר מעשרים מיל“ יבוא „מס העולה על המס שנקבע בתוספת.“
3. בסעיף 63 לפקודה, יימחקו המלים „של עשרים מיל“.
4. בסעיף 67 לפקודה, לאחר סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה :
- „(א) כל הנותן הרשאה שלפי תכנה היא בלתי חוזרת ושבה הוא מייפה כוחו של אדם אחר להעביר לאדם שלישי את מקרקעיו או את מקרקעיו ורכוש מסויים אחר, או להחכירם, או להעביר את זכות החכירה עליהם, וניתנה תמורת המקרקעין או החכירה, או חלק ביכר מן התמורה, חייב לפרט בגוף ההורשאה את כל המקרקעין שהורשאה חלה עליהם, ואת התמורה שניתנה.“
5. סעיף 74 לפקודה יתוקן כך :
- (1) בסעיף קטן (4) —
- (א) במקום פסקה (א) תבוא פסקה זו :
- „(א) לא יוכנס אדם כאחד מקהל המבקרים לכל שעשוע כשהוא או מבקרים אחרים שילמו בעד זכות הכניסה אליו, אלא אם יש בידו כרטיס כניסה לאותו שעשוע, הנושא בולים כדין, ניתן הכרטיס ללא קביעת מחיר יהיה המס המשתלם עליו כמס המשתלם על כרטיס כניסה רגיל לאותו שעשוע, ואם לא היה מחיר כרטיסי הכניסה לאותו שעשוע אחיד — כמס המשתלם על כרטיס כניסה שמחירו הוא הגבוה ביותר.“
- (ב) בפסקה (ב), במקום „הוכנס אדם כל שהוא בתשלום לכל שעשועים“ יבוא „הוכנס אדם לשעשוע כאמור בפסקה (א)“.
- (2) בסעיף קטן (5) —
- (א) בפסקה (ב), בטופה, יבוא פסיק במקום הנקודה, ולאחריו יווספו מלים אלה : „אם הוכח להנחת דעתו של שר האוצר כי סך כל ההכנסות מה שעשוע עשויות לעלות על כפל סך כל ההוצאות שהוצאו לעריכתו“.
- (ב) בפסקה (ג) יימחקו המלים „עירוניים“ ו- „כמשמעותם בפקודת מס הרכוש העירוני, 1940“.
- (ג) אחרי פסקה (ג) תיוסף פסקה זו :
- „(ד) שר האוצר, על פי המלצת שר החינוך והתרבות, רשאי לפטור

* נתקבל בכנסת ביום ט' באייר תשי"ד (7 בספטמבר 1954) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 197, תשי"ד, עמ' 107.
¹ תוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1802.

ממס, כולו או מקצתו, כרטיסי כניסה לשעשועי קולנוע המיועדים לנוער בלבד.

(3) אחרי סעיף קטן (6) יוסף סעיף קטן זה :

«(7) כל אדם המשכיר לאחר מקום המיועד לשמש לשעשוע, חייב לברר עם השוכר בשעת ההשכרה, אם המקום אמנם ישמש לעריכת שעשוע, ואם השוכר מצהיר כי המקום ישמש לעריכת שעשוע, חייב המשכיר למסור תוך שלושה ימים מיום ההשכרה הודעה על כך בכתב למונה. לא מסר הודעה כאמור — יוטל עליו קנס של 100 ל"י ; בסעיף קטן זה «השכרה» — לרבות התרת שימוש בתמורה או ללא תמורה.»

החלפת סעיף 89

6. במקום סעיף 89 לפקודה יבוא סעיף זה :

89. (א) כל העושה מעשה רמיה או תחבולת רמיה, או מעורב בעשייתו, תם, בידעו שעל ידי כך ימנע תשלום מס, דינו — מאסר שנה או קנס 250 ל"י או פי 100 מסכום המס או מאסר וקנס כאחד.
(ב) כל העושה מכשיר רמיה, או מעורב בעשייתו, דינו — מאסר שלוש שנים, אלא אם הוכיח כי לא היתה לו כוונה למנוע על ידי כך תשלום מס.

תיקון סעיף 90

7. סעיף 90 לפקודה יסומן כסעיף 90 (א), ואחריו יוספו סעיפים קטנים אלה :

«(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), יהיה קנס המוטל על פי פקודה זו ניתן לגביה לפי פקודת המסים (גביה) ¹, והודאות אותה פקודה — להוציא סעיף 12 — יחולו עליו כאילו היה מס כמשמעותו בפקודה האמורה שמועד פרעונו, לענין סעיף 3 לאותה פקודה, חל לא יאוחר מעשרה ימים מהיום בו נמסרה לחייב בקנס הודעת הממונה על הטלת הקנס.
(ג) נמסרה לאדם הודעה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה לו ההודעה, לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי על ידי הגשת בקשה בדרך המרצה, ותקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938 ², יחולו בשינויים המחוייבים על פי הענין.
(ד) לא ייזקק בית משפט מחוזי לערעור לפי סעיף קטן (ג) אלא אם שולם הקנס לפני הגשת הערעור, והוא כשבית המשפט לא הורה הוראה אחרת.»

תיקון התוספת

8. התוספת לפקודה תתוקן כך :

(1) בפרט (1) —

(א) במקום «100 מיל» יבוא «הכל לפי התמורה שנקבעה בהסכם :

(1) בוטאה התמורה בכסף בלבד —

פרומות	
פטר	עד 100 לירות
1,000	עד 1,000 לירות
2,500	עד 10,000 לירות
5,000	עד 100,000 לירות
10,000	עד 250,000 לירות
25,000	למעלה מ-250,000 לירות

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1874.
² ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 755, עמ' 95.

- (11) לא בוטאה תמורה בכסף או בכסף בלבד — 2 לירות גוסף על המס החל לפי פסקה (1) על חלק התמורה שבוטא בכסף ;
- (2) במקום פסקה (1), תחת הכותרת "פיטורים", תבוא פסקה זו :
- "(1) הסכם או זכרון דברים בין מוסד מיישב לבין אדם המתיישב על קרקע בנוגע לתנאי התישבותו ; בפסקה זו "מוסד מיישב" פירושו — מוסד ששר האוצר אישרו בצו כמוסד מיישב לצורך פרט זה."
- (2) בפרט (3) יימחק כל הקטע המתחיל במלים "כשסכום ההערכה או השומה" ובמקומו יבוא :
- "על כל 100 לירות מסכום ההערכה או השומה ועל כל חלק מהם — 100 פרוטות ובלבד שהמס לא יפחת מלירה אחת" ;
- (3) בפרט (5), במקום פסקאות (א) ו-(ב) יבוא פסקאות אלה :
- "(1) הכל לפי הסכום או הערך של הפסק —

פרוטות	
2.000	עד 1.000 לירות
5.000	עד 10.000 לירות
10.000	עד 100.000 לירות
20.000	עד 250.000 לירות
50.000	למעלה מ-250.000 לירות

- (2) אם נושא הפסק אינו ניתן להערכה 5 ל"י"
- (4) בפרט 6 —
- (א) במקום הקטע שבין הכותרת "שטר חליפין" לבין הכותרת "פיטורים" יבוא —

"המשוך על בנקאי והנפרע על פי דרישה — פטור ; שטר חליפין מכל מין אחר פרט לשטר כסף, ושטר חוב מכל סוג שהוא פרט לשטר כסף, שנמשך, או שניתנה פקודה לשלמו או ששולם למד עשה, או שהוטב בחתימת הסבה, או שהועבר לסוחר בישראל באיזה אופן שהוא — הכל לפי הסכום או ערך הכסף של שטר החליפין או שטר החוב ;

פרוטות	
50	עד 25 לירות
100	למעלה מ-25 לירות אך לא למעלה מ-50 לירות
200	למעלה מ-50 לירות אך לא למעלה מ-100 לירות
	על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות ועל כל חלק מהן תוספת

- (2) בפסקה (8), תחת הכותרת "פיטורים", יימחקו המלים : "או אגודה שיתופית לאשראי רשומה".
- (5) בפרט (7), במקום "30 מיל" יבוא "200 פרוטה".
- (6) בפרט (8), במקום "20 מיל" יבוא "50 פרוטה".
- (7) פרט (9) — בטל.
- (8) בפרט (14) יימחקו המלים "אם ההעתק או התמצית הם של מסמך החייב במט" עד סוף הפרט, ובמקומם יבוא — "העתק או תמצית של מסמך החייב

במס (להלן — המסמך המקורי) סכום המס החל על המסמך המקורי או 500 פרוטות, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

(9) במקום פרט (18) יבוא פרט זה :

»(18) כפל או מסמך משנה של כל מסמך החייב במס (להלן — המסמך המקורי) — סכום המס החל על המסמך המקורי או 500 פרוטות, הכל לפי הסכום הקטן יותר.»

(10) במקום פרט (22) יבוא פרט זה :

»(22) שכירות או שכירות משנה —

(1) מתן חוזה שכירות או שכירות משנה — הכל לפי הסכום הכולל של דמי השכירות לתקופת השכירות או שכירות המשנה :

עד 100 לירות — 500 פרוטות ;

על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות, ועל כל חלק

מהן — תוספת לירה אחת ;

בכל מקרה אחר — 10 לירות ;

(2) העברה של חוזה שכירות או שכירות משנה — הכל לפי הסכום הכולל של דמי השכירות לתקופת השכירות או שכירות המשנה שלא נסתיימה עדיין :

עד 100 לירות — 250 פרוטות ;

על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות, ועל כל חלק

מהן — תוספת 500 פרוטות.

(11) במקום פרט (25) יבוא פרט זה :

»(25) מניפסט מכס — הכל לפי הטונאז' הרשום ברוטו של כלי השיט

שהמניפסט מתייחס למטענו :

עד 500 טון — 1 לירה ;

למעלה מ-500 טון ולא למעלה מ-3000 טון — 5 לירות ;

למעלה מ-3000 טון — 10 לירות ;

(12) בפרט (26) —

(א) בפסקה (1), במקום «50» יבוא «100» ובמקום «100» יבוא «200» ;

(ב) בפסקה (2) (ג), במקום «500» יבוא «2500».

(13) בפרט (27) —

(א) במקום «500 פרוטות», בכל מקום שהמספר מצוי בפרט זה, יבוא «2500 פרוטות» ;

(א) בפסקה (2) יימחקו המלים «או אגודת אשראי שיתופית רשומה» ;

(ג) בפסקה (4), במקום המלים «אגודה שיתופית» יבואו המלים «אגודה שיתופית חקלאית רשומה» ;

(ד) פסקה (5) — תימחק.

(14) במקום פרט (28) יבוא פרט זה :

»(28) (1) מסמך גוטריזוני לרבות מסמך הנערך לפי חוק הגוטריזונים למסמכים יוצאי חוץ, תש"ו—1950, אך למעט פרוטסט על שטר

חליפין או על שטר חוב ;

¹ ס"ח 48, תש"ו, עמ' 141.

- (א) אישור חתימה — 250 פרוטות ;
- (ב) קבלת הצהרה בשבועה, הצהרה בהן צדק או הצהרה אחרת כיוצא בזה, ואישורן — 500 פרוטות ;
- (ג) כל מטמך הנערך לצורך הגשת תביעה לפיצויים מטעם קרבנות הרדיפות הנאציות — 100 פרוטות ;
- (ד) כל מטמך אחר — 1000 פרוטות ;
- (2) פרוטסט על שטר חליפין או על שטר חוב :
אם המס על השטר אינו עולה על 1000 פרוטות — המס המשתלם על השטר ;
בכל מקרה אחר — 1000 פרוטות.
- (15) במקום פרט (29) יבוא פרט זה :
" (29) פוליסה לביטוח ימי :
על כל 100 לירות מסכום הפרמיה או התמורה ועל כל חלק מהן — 2 לירות".
- (16) במקום פרט (30) יבוא פרט זה :
" (30) פוליסה לביטוח חיים :
בשעת הוצאתה או הגדלתה — על כל 100 לירות מסכום הביטוח ועל כל חלק מהן — 100 פרוטות ;
במכירתה — על כל 100 לירות מסכומה או מערכה של התמורה ועל כל חלק מהן — 100 פרוטות".
- (17) בפרט (31), במקום "20 מיל" יבוא :
"הכל לפי סכום הפרמיה —
עד 10 לירות — 150 פרוטות ;
למעלה מ-10 לירות ולא למעלה מ-100 לירות — 500 פרוטות ;
למעלה מ-100 לירות הראשונות ועל כל חלק מהן תוספת — 1000 פרוטות".
- (18) בפרט (32) —
- (א) בפסקה (1), במקום "250" יבוא "500 פרוטות", ובמקום "500 מיל" יבוא "1000 פרוטות".
- (ב) לאחר פסקה (3) ייוספו פסקאות אלה :
" (א3) כתב הרשאה כללי — 5000 פרוטות ;
 (ב3) הרשאה שניתנה לשם העברת מקרקעין המפורטים בה על פי הוראות אדם שלישי (להלן — בעל הזכות), החכרתם או העברת זכות חכירה עליהם (לכל שלוש העסקאות האלה ייקרא להלן — העברה) ושלפי תכונה היא בלתי חוזרת וניתנה התמורה, או חלק ניכר ממנה, כאמור בסעיף 67 (א1) — אותו המס שהיה משתלם על אותה העברה לפי תקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939, אילו ביצעה המזוישה, בהתאם להרשאה, ביום מתן ההרשאה, אם אותה העברה לא פוטרה מתשלום אגרה לפי התקנות האמורות.
הורה בעל הזכות להעביר את המקרקעין לאחר — למעט העברה

¹ ע"ר 1939, חו"מ 2 מס' 972, עמ' 1297.

לעצמו — יהיה דין הוראתו בכל הנוגע לתשלום המס כדין הרשאה חדשה כאמור.

היתה ההרשאה לשם החכרת מקרקעין ולא נקבעה תקופת החכירה, יראה לענין תשלום המס כאילו היתה הרשאה להחכרת המקרקעין לתקופה העולה על 25 שנה.

הועברו מקרקעין על פי ההרשאה כאמור, ינוכה מן האגרה המשתלמת לפי תקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939, סכום המס ששולם על ההרשאה, או אותו חלק יחסי של המס הנוגע למקרקעין המועברים, או המס ששולם לאחרונה על הוראה שניתנה על פי ההרשאה או החלק היחסי מהמס כאמור, הכל לפי העסקה האחרונה.

הרשאה שבוטלה וההעברה על פיה לא בוצעה, יוחזר המס ששולם עליה לפי פסקה זו, לאחר שתירשם הערה בספרי האחוזה, ליד רישום המקרקעין שההרשאה חלה עליהן, כי ההרשאה בוטלה. המס יוחזר לאדם שימציא את ההרשאה הנושאת את הבולים.

הוראות פסקה זו לא יחולו על הרשאה שלפיה בעל הזכות הוא בנק כמשמעותו בפקודת הבנקאות, 1941, שאושר לצורך זה על ידי שר האוצר בצו שפורסם ברשומות.

(ג) בפסקה (4), במקום „500 מיל“ יבוא „1000 פרוטה“.

(19) בפרט (34) —

(א) ברישא, במקום „שניתנה בעד תשלום סכום כסף העולה כדי 2 ל"י ויותר — 10 מיל“ יבוא:

„שניתנה בעד תשלום סכום כסף:

עד 10 לירות — פטור;

למעלה מ-10 לירות — 50 פרוטות“.

(ב) בפסקה (12) תחת הכותרת „פיטורים“, במקום „2 ל"י“ יבוא „10 לירות“.

(ג) בפסקה (15) תחת הכותרת „פיטורים“ — יימחקו המלים „או אגודת אשראי שיתופית רשומה“.

הנדלת קנסות

9. כל קנס ודמי עונשין המוטלים על פי הפקודה יוגדלו כך:

(1) קנס או דמי עונשין של 10 לירות יוגדלו ל-50 לירות;

(2) קנס או דמי עונשין של 20 לירות יוגדלו ל-100 לירות;

(3) קנס או דמי עונשין של 50 לירות יוגדלו ל-250 לירות.

בימוי

10. בטלים —

(1) סעיפים 34 עד 36 ו-70א לפקודה;

(2) סעיף 3 לפקודת מס הבולים (תיקון), תש"ט—1949.

פרץ נפתלי

שר התקלאות

ממלא מקום שר האוצר

משה שרת

ראש הממשלה

יצחק בן-צבי

נשיא המדינה

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1184, עמ' 60.

חוק לתיקון פקודת בנין ערים, תשי"ד — 1954 *

1. במקום סעיף 3 לפקודת בנין ערים, 1936¹ (להלן — הפקודה), יבואו סעיפים אלה:

הרכב ועדות פחוויות 3. לכל מחוז תהיה ועדה לבניה ולתכנון עיר והרכבה הוא:

(א) הממונה על המחוז שיהיה יושב ראש הועדה ;

(ב) נציג שר המשפטים ;

(ג) נציג שר הבריאות ;

(ד) נציג שר העבודה ;

(ה) נציג שר התחבורה ;

(ו) נציג שר האוצר ;

(ז) נציג שר ההקלאות ;

(ח) נציג שר הבטחון ;

(ט) נציג שר הפנים, בעל הכשרה מקצועית בעניני בנין ערים ;

(י) ארבעה חברים שימנה שר הפנים מתוך אנשים שאינם עובדי המדינה ולא עובדי רשות מקומית שבאותו מחוז ;

דרך המינוי תהיה כך :

(1) עיריות, מועצות מקומיות ומועצות אזוריות שבמחוז רשאיות להגיש לשר הפנים רשימת מועמדים שתכלול לפחות שמונתיהם של שני מועמדים (להלן — רשימת מועמדים).

(2) הוגשו רשימות מועמדים, ימנה שר הפנים מתוך רשימות אלה שני חברים לפחות ; הוגשו רשימות מועמדים על ידי כל שלושת סוגי הרשויות המקומיות האמורות, ולדעת שר הפנים מן הראוי הוא שיוצגו בנפרד בועדה המתווית, ימנה שר הפנים חבר אחד מרשימתו של כל סוג ; את שאר החברים להשלמת המספר ארבעה רשאי הוא למנות שלא מתוך אחת הרשימות.

(3) לא הוגשו רשימות מועמדים, רשאי השר למנות את כל ארבעת החברים באופן חפשי, בכפוף לסייגים שברישא לפסקה זו.

(4) לענין סעיף זה — מועצה אזורית — מועצה מקומית שהוקמה בצו על פי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941² והמכונה "מועצה אזורית" באותו צו.

מנין חוקי 3א. המנין החוקי על ועדה מחוזית יהיה שבעה ; היו בהצבעה הדעות שקולות יכריע היושב ראש.

הופעת פהנים מסומי 3ב. היה נושא הדין בועדה מחוזית ונכנית בנין עיר בתחום רשות מקומית או מקרקעית, או בנינים מטוימיים בתחום נאמור, תזמין הועדה המחוזית את מהנדס הרשות המקומית — אם ישנו — לבוא לפניו, ואם בא, תתן לו הזדמנות להשמיע את דבריו לפני שתחליט בענין.

¹ נתקבל בכנסת ביום ט' באייר תשי"ד (7 בספטמבר 1954) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 184, תשי"ד, עמ' 37.

² ע"ר 1936, חו"ס 1 מס' 589, עמ' 157.

³ ע"ר 1941, חו"ס 1 מס' 1154, עמ' 119.

33. (1) חבר ועדה מחויבת שיש לו במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי בן-זוגו, סוכנו או שותפו, כל חלק או טובת הנאה בכל תכנית או ענין העומד לדיון לפני הועדה המחוזית —

(א) יודיע על כך לוועדה המחוזית מיד לאחר שנודע לו, כי התכנית או הענין האמורים עומדים לדיון; ההודעה תהיה בעל פה בישיבת הועדה ותירשם בפרוטוקול או תימסר בכתב;

(ב) לא ישתתף בדיוני הועדה על אותו תכנית או ענין ולא יצביע בהחלטה על כל שאלה בקשר להם.

(2) הוראות סעיף קטן (1) לא יחולו על חבר ועדה מחמת זה בלבד שהוא בעל מניות או חבר בתאגיד שיש לו, באופן המפורש באותו סעיף קטן, חלק או טובת הנאה בתכנית או בענין כאמור, אם אין חבר הועדה משמש מנהל או פקיד אחראי לאותו תאגיד, ואם חלקו בהונו או ברווחיו אינו עולה על חמישה אחוזים.

(3) העובר על הוראות סעיף קטן (1), דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד; הוראה זו אינה גורעת מאחריותו הפלילית או האזרחית של אדם על פי כל דין אחר.

73. (1) מי שנתמנה חבר ועדה מחויבת על פי סעיף 3 (ג) לא יגלה דבר שהגיע לידיעתו במהלך דיוני הועדה ושהועדה החליטה לשמור אותו בסוד, אלא במידה שהוא חייב לגלות את הדבר לפי כל דין.

(2) העובר על הוראות סעיף זה, דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

תחילת חוק
והוראות מעבר

2. תחילת חוק זה תהיה ביום השלושים לאחר פרסומו ברשומות; אולם רשימת מועמדים לענין סעיף 3 (ג) לפקודה מותר להגיש מיום פרסום חוק זה ברשומות.

יוסף סרלין
שר הבריאות
ממלא מקום שר הפנים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד — 1954 *

1. בית משפט שהרשיע אדם בשל עבירה, רשאי להטיל עליו כל עונש אשר אינו עולה על העונש שנקבע בדין לאותה עבירה.	הענשים — ענשי מכבימות
2. עבירה שדינה מאסר עולם ולא נקבע שהוא עונש חובה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא תעלה על עשרים שנה.	מאסר עולם
3. עבירה שדינה מאסר ולא נקצבה לו תקופה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא תעלה על שנה אחת.	מאסר סתם
4. עבירה שנקבע לה קנס קצוב בחוק שניתן לאחר קום המדינה ולפני יום י"ד בטבת תשי"ג (1 בינואר 1953), רשאי בית המשפט לקנוס בסכום שהוא פי חמישה מן הקצוב, ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 5000 לירות.	קנס קצוב
5. עבירה שנקבע לה קנס קצוב בחוק שהיה קיים בארץ-ישראל ערב הקמת המדינה וההוראה בדבר הקנס עודנה בת-תוקף, רשאי בית המשפט לקנוס בסכום שהוא פי חמישה-עשר מן הקצוב, ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 5000 לירות.	קנס קצוב בחוק ישן
6. גוף מואגד שעבר עבירה כאמור בסעיפים 4 או 5, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס כאמור באותם הסעיפים אף אם יעלה על ידי כך על 5000 לירות ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 10,000 לירות.	קנס על גוף מואגד
7. עבירה שדינה קנס ולא נקצב לו סכום, הקנס שיטיל בית המשפט לא יעלה על 5000 לירות.	קנס סתם
8. הוראות הסעיפים 4, 5, 6 ו-7 אינן באות לפגוע בהוראות כל חיקוק המסמיך את בית המשפט לקנוס בסכומים העולים על 5000 לירות או על 10,000 לירות, הכל לפי הענין.	שמירת קנסות יותר גבוהים
9. נקבע בחוק מאסר או קנס, לחלופין, ורשאי בית-המשפט להטיל אחד מהם או שניהם כאחד.	מאסר או קנס
10. נקבע בחוק מאסר ולא נקבע קנס, רשאי בית המשפט להטיל: (1) מקום שהמאסר הוא עד שבעה ימים — מאסר עד שבעה ימים או קנס עד 100 לירות או שני הענשים כאחד; (2) מקום שהמאסר הוא עד שנה אחת — מאסר עד שנה אחת או קנס עד 2000 לירות או שני הענשים כאחד; (3) בכל מקום אחר — מאסר כפי שנקבע או קנס עד 5000 לירות או שני הענשים כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה או מאסר מינימום, לא יומר המאסר בקנס.	מאסר שאין כנגדו קנס
11. עבירה שנקבעה בחוק לפני תחילתו של חוק זה, ולא נקבע לה עונש, רשאי בית המשפט להטיל:	עבירות שלא נקבע להן עונש

* נתקבל בכנסת ביום י' באילול תשי"ד (8 בספטמבר 1954); הצעת החוק ודרכי הסבר נתפרסמו בה"ח 179, תשי"ד, עמ' 6.

(1) מקום שהעבירה היא עוון — מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 5000 לירות או שני הענשים כאחד ;

(2) מקום שלא נאמר שהעבירה היא עוון — מאסר עד שבעה ימים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

הישוב תקופת מאסר 12. מי שנידון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת ; היה הנידון משוחרר בערבות אחרי גזר הדין, לא יבואו ימי שחרורו במנין תקופת העונש.

מאסר נדחה 13. הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע.

מאסר מצטבר 14. הורשע אדם במשפט אחד בשתי עבירות או יותר, או ביקש אדם לאחר שהורשע בשל עבירה פלונית כי בית המשפט יביא בחשבון, בקביעת ענשו, עבירות אחרות שעבר, והחליט בית המשפט להיעתר לבקשתו, רשאי בית המשפט להטיל עליו ענשי מאסר לתקופות שונות, ואם לא הורה בית המשפט שישא כולם או מקצתם בזה אחר זה, לא ישא האדם אלא את העונש של התקופה הארוכה ביותר ; עבירה שבית המשפט הביאה בחשבון לפי סעיף זה, לא יובא עוד העבריין לדין עליה.

מאסר מקביל 15. מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, אין עליו אלא עונש אחד בלבד והוא שלתקופה הארוכה יותר ; אבל בית המשפט שדן אותו באחרונה רשאי להורות שישא את שני הענשים או חלק מהם בזה אחר זה.

עבודה במאסר 16. (א) כל אסיר חייב בעבודה.
(ב) ועדת שחרורים רשאית לשחרר אסיר מחובת עבודה או להגבילה, אם ראתה אחת הסיבות הללו :

(1) מצב בריאותו מצריך לעשות זאת ;

(2) השחרור או ההגבלה יועילו, לדעתה, להתורו למוטב ;

(3) סיבה סבירה אחרת.

(ג) לא יועסק אסיר בעבודה מחוץ למוסדות המדינה אלא בהסכמתו ובתנאי עבודה מקובלים.

(ד) עבודת אסיר תהיה בהתאם לפקודת בתי-הסוהר, 1946, והתקנות על פיה ; תקנות אלה יכילו הוראות בענין שכר וכן בענין תנאי עבודתו של האסיר מחוץ לשטח בית-הסוהר.

שחרור אסירים לפני זמנם 17. (א) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על שלושה חדשים ואינה עולה על ששה חדשים ונשא ענשו שני-שלישים מאותה תקופה, רשאי שר המשטרה לשחררו, אם ראה שהאסיר ראוי לשחרור.

(ב) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על ששה חדשים ונשא ענשו שני שלישים מאותה תקופה, ישחררו שר המשטרה, אם באה על כך המלצה של ועדת שחרורים.

(ג) שר המשטרה רשאי, על פי המלצת ועדת שחרורים, לצוות על שחרור אסיר בכל עת בשל טעמים מיוחדים כגון חולניותו המתמדת.

(ד) הסמכויות לפי הסעיף 71 לפקודת בתי הסוהר, 1946, עוברות לוועדת שחרורים.

מאסר על תנאי 18. (א) מקום שבית המשפט רשאי להטיל עונש מאסר, רשאי הוא להטיל תמורתו מאסר על תנאי.

¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 6.

(ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם עבר, תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים מיום גזר הדין, עבירה שהיא פשע, או שהיא אחד העוונות המפורשים בגזר-דינו, והורשע בדין על אותה עבירה תוך התקופה או לאחריה.

(ג) לא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה לגבי מאסר שיוטל בשל העבירה הנוספת האמורה בסעיף-קמ"ב.

19. (א) הורשע אדם בדין רשאי בית המשפט, לפני שיטיל עליו עונש, לדרוש תסקיר בכתב של קצין מבחן על כל אלה:

- (1) עברו של הנאשם;
- (2) מצבו המשפחתי של הנאשם עם פרטים מלאים בכל האפשר על הוריו, בן-זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;
- (3) מצבו הכלכלי של הנאשם;
- (4) מצב בריאותם של הנאשם ובני משפחתו;
- (5) נסיבות פרטיות מיוחדות — אם ישנן — שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) לא יטיל בית המשפט עונש מאסר, שלא על תנאי, לתקופה העולה על שנה אחת אלא לאחר קבלת תסקיר כאמור.

(ג) בתסקיר כאמור רשאי קצין המבחן להמליץ לפני בית המשפט על טיב העונש שיש בו לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם למוטב.

(ד) בית המשפט רשאי להורות שהתסקיר שהוגש לו יימטר לבעלי הדין ולשמוע כל טענה שבמיהם לכתוב בו, אך אין הוא חייב לעשות כן.

(ה) הטיל בית המשפט על הנאשם עונש מאסר לאחר קבלת התסקיר, יישלח העתק ממנו לנציב בתי-הסוהר להיות בידו חומר להתוודות דרך הטיפול באסיר.

(ו) הטענה כי התסקיר שהוגש לבית המשפט לא נערך, לפי הוראות סעיף זה, איננה עילה לערעור.

(ז) סעיף זה ייכנס לתקפו ביום שיקבע שר המשפטים באכרזה שתפורסם ברשומות.

20. קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.

21. קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גבייתו הוראות פקודת המסים (גביה) — פרט לסעיף 12 שבה — כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה.

22. בית המשפט הדן אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד ששה חדשים למקרה שהקנס לא ישולם במועדו, כולו או מקצתו; לא הוטל מאסר כאמור, רשאי בית המשפט להטילו בצו מיוחד על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות סעיף 18 אינן חלות על מאסר לפי סעיף זה.

23. הוטל מאסר לפי סעיף 21 ולפני שנסתיימה תקופת המאסר, שולם חלק מן הקנס, תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

24. גידון אדם בשל עבירה אחת למאסר ולקנס ולא שילם את הקנס במועדו, המאסר שיוטל עליו בשל אי-שילום הקנס יתווסף על המאסר שהוטל מעיקרה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

חקירה

סוהר
השלום קנס

נביית קנסות

מאסר
במקום קנס

השלום חלק
הקנס לפני תום
תקופת המאסר

מאסר במקום
קנס נוסף על
מאסר אחר

³ ת"ס א"י, כרך ב', פרט ק"ז, עמ' 1374.

25. בית המשפט שהרשיע אדם בשל חטא או עוון רשאי, נוסף על העונש שהטיל, לצוות שהגידון יתן התחייבות להימנע מעבירה תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמוותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הגידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.
26. חשש בית המשפט להפרת השלום מצד נאשם שלא הורשע או מצד מתלונן שטען או העיד במשפט, רשאי בית המשפט לצוות שאותו נאשם או מתלונן יתן התחייבות להימנע מעבירה שיש בה אלימות תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שנה אחת; ההתחייבות תהיה בסכום שקבע בית המשפט, ובלבד שלא תעלה על סכום הקנס שמוותר להטיל בשל העבירה שממנה מתחייבים להימנע.
27. ציוה בית המשפט על אדם, לפי הסעיפים 25 או 26, ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים.
28. צו לפי הסעיפים 25, 26 ו-27 ניתן לערעור כאילו היה גזר דין של מאסר לשלושה חדשים.
29. הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 25 להימנע ממנה, ולא שילם סכום ההתחייבות, יחא דינו של סכום זה לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על ידי בית המשפט שיצווה על מתן ההתחייבות; היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה חוב המגיע למדינה לפי פסק-דין של בית משפט אזרחי.
30. הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 26 להימנע ממנה, רשאי בית המשפט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לחייבו בתשלום סכום ההתחייבות או חלק ממנו, והוראות הסעיפים 20 ו-21 יחולו על אותו סכום.
31. הורשע אדם בעבירה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה ולא השים עצמו צד אזרחי לקובלנה, סכום שלא יעלה על 500 לירות בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.
32. חיוב בפיצוי לפי סעיף 31 הוא, לענין ערעור הנאשם עליו ולענין גביית הסכום שנפסק בו, כאילו היה פסק-דין של אותו בית משפט שניתן בתביעה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו; ובערעור על ההרשעה שהביאה לידי החיוב בפיצוי מותר לכלול גם ערעור על החיוב.
33. השים אדם עצמו צד אזרחי ולא החליט בית המשפט בתביעתו, יראו את פסק-הדין ככולל החלטתה שלא לדון בתביעה האזרחית.
34. זיכוי בפלילים או הטלת עונש או חיוב בפיצוי לפי סעיף 31, אינם משחררים מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.
35. הורשע אדם בשל עבירה, רשאי בית המשפט לחייבו בתשלום הוצאות המשפט לרבות הוצאות העדים בסכום שקבע בית המשפט; לענין ערעור ולענין הסעיפים 20, 21, ו-22, רואים הוצאות המשפט שחוייב בהן אדם לפי סעיף זה, כאילו היו קנס.

36. משפט שנפתח שלא דרך קובלנה פרטית וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה. רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לגאשם את הוצאות הגנתו בסכום שקבע בית המשפט.

הוצאות הגנה
מאוצר המדינה

37. זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגרמה למשפט הוגשה בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא להטיל על המתלונן תשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התביעה הכללית, כפי שיקבע בית המשפט.

הוצאות הגנה
על המתלונן

38. ועדת שחרורים תהיה של שלושה והם:

ועדת שחרורים

(1) שופט בית משפט מחוזי שיתמנה על ידי שר המשפטים והוא יהיה יושב ראש הועדה;

(2) נציב בתי הסוהר או בא-כוחו;

(3) רופא או מחנך שיתמנה על ידי שר המשפטים.

הודעה על מינויים לוועדות שחרורים תפורסם ברשומות.

39. (א) לא תמליץ ועדת שחרורים על שחרור אסיר לפי סעיף 17 (ב), עד שתתן הודמנות ליועץ המשפטי לממשלה או לבא-כוחו ולבא-כוח שירות המבחן, להגיש טענותיהם או להשמיע דברם.

סדרי הדין
בועדת שחרורים

(ב) לא תמליץ ועדת שחרורים שאסיר אשר חלה עליו הוראת סעיף 17 (ב) לא ישוחרר ממאסרו, עד שתתן הודמנות לאסיר, או, אם רצה בכך, לו ולבא-כוחו, להשמיע דברם.

(ג) ועדת שחרורים שאין בה רופא, תקבל חוות דעת רפואית לפני שתחליט.

(ד) המלצה לצורך סעיף 17 (ג) יכולה, במקרים דחופים, להינתן על ידי יושב-ראש הועדה; ומשניתנה כך, אין כוחה יפה לשחרר את האסיר אלא לתקופה של חמישה עשר יום בלבד, אם לא אושרה ההמלצה על ידי ועדת שחרורים לפני עבור תקופה זו.

(ה) שר המשטרה יקבע בתקנות יתר סדרי הדין בועדת שחרורים וסדרי הפניה אליה.

40. בטלים —

ביטולים

(1) בפקודת החוק הפלילי, 1936: הסעיפים 36 א עד 382.48¹;

(2) בפקודת בתי-הסוהר, 1946: הסעיפים 69, 70;

(3) בפקודת חוב (מאסר)²: הסעיפים 2 (ב), 3 (2);

(4) בפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אשמה)³: הסעיפים 47 (4), 72 (2);

(5) בפקודת הפרשנות⁴: הסעיפים 28, 30;

(6) בפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947⁵: הסעיף 17;

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 268.
² חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ח, עמ' 584.
³ חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ו, עמ' 446.
⁴ דיני ישראל — גוסס חדש — 1, תשי"ד, עמ' 2.
⁵ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224.

(7) בתקנות בתי המשפט המחוזיים (משפטים תכופים), 1938¹: התקנה 23, פסקה שניה.

41. בסעיף 6 (1) לפקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944², יבואו המלים "500 לירות" במקום המלים "100 פונט".
42. הוראות חוק זה לא יחולו על מי שהואשם או שהורשע בדין או שנאסר לפני תחילת תקפו, אלא במידה שלדעת בית משפט או ועדת שחרורים יש בהן כדי להיטיב עמו או להקל עליו.
43. הוראות חוק זה חלות בין על עבירות על פקודת החוק הפלילי, 1936, ובין על עבירות לפי כל דין אחר.
44. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
- תיקון פקודת העמדת העברי-יינים לדין
- שמירת זכויות
- תחולה
- ביצוע ותקנות

ד ב י ו ס ף

שר הפיתוח
ממלא מקום שר המשפטים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן צבי
נשיא המדינה

¹ ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 757, עמ' 220.

